

навчання безпечного спілкування в мережі Інтернет з метою формування правильної, невідкритої поведінки та інші. В переважній більшості заходи проводяться не лише в школах та університетах, представники превентивної служби активно проводять роз'яснювальні заходи на підприємствах, установах та організаціях незалежно від форми власності.

Слід зазначити, що Франція у питанні визначення новітніх форм та засобів протидії кібербулінгу є досить прогресивною, що пов'язано з високим рівнем кібербулінгу не лише серед підлітків, але й серед дорослих. Так, приводом до вдосконалення чинного законодавства Франції став випадок на початку 2019 року, коли кілька журналістів провідних видань були звільнені або відсторонені від роботи через кібербулінг. Скандал розгорівся після публікації у виданні *Libération* 8 лютого 2019 року, де було повідомлено про існування закритої групи в соціальній мережі Facebook під назвою *Liguedu LOL* («Ліга сміху»). Учасники вказаної спільноти протягом декількох років труїли людей у твіттері, розігрували по телефону, розміщували в мережі порнографічні фотомонтажі. Жертвами цькування були в першу чергу їх колеги-жінки. Після вказаного, керівництвом Франції було прийнято план, що включає в себе заходи протидії кібербулінгу як законодавчого так і незаконодавчого характеру. Новітні законодавчі нововведення передбачають обтяження на службі соціальних мережі, веб-сайтів та інших ресурсів у вигляді моніторингу, виявлення, аналізу та оцінки інформації, що публікується в мережі з подальшим її вилученням, якщо вона містить відкриту агресію та кібербулінг.

Підсумовуючи вищевикладене слід вказати, що на сьогодні у Франції активно впроваджуються заходи протидії кібербулінгу, що носять комплексний характер, оскільки впроваджуються не лише на законодавчому рівні, але у мають відображення у повсякденному житті, що дозволяє досягнути максимального результату.

Одержано 11.04.2019

УДК 343.135

Каріна Романівна ЮРЧЕНКО,

курсант групи Ф1-304 ХНУВС

Науковий керівник: доктор юридичних наук, доцент Яценко А. М.

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ

Кримінальне законодавство України дотримується такої залежності: «кримінальний правопорушення – покарання». У ч. 1 ст. 1 Кримінального кодексу України (далі – КК України) встановлені завдання цього кодексу щодо правового забезпечення охорони найбільш важливих соціальних цінностей і благ, а також запобігання кримінальним правопорушенням. Згідно з ч. 2 ст. 1 КК України для здійснення цих завдань КК України визначає, які суспільно небезпечні діяння є кримінальними правопорушеннями та які покарання, а

також інші заходи кримінально-правового реагування застосовуються до осіб, що їх вчинили (О. М. Литвинов, І. І. Митрофанов, А. М. Яценко).

Аналізуючи чинний КК України можна зробити висновок, що у разі вчинення особою кримінального правопорушення до неї можуть бути застосовані такі засоби впливу: 1) покарання (штраф; позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу; позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; громадські роботи; виправні роботи; службові обмеження для військовослужбовців; конфіскація майна; арешт; обмеження волі; тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців; позбавлення волі на певний строк; довічне позбавлення волі); 2) звільнення від кримінальної відповідальності; 3) звільнення від покарання та його відбування; 4) примусові заходи медичного характеру та примусове лікування; 5) спеціальна конфіскація; 6) примусові заходи виховного характеру; 8) судимість тощо.

Попри це, у юридичній літературі не визначений єдиний перелік заходів кримінально-правового характеру і не сформульовано єдиного поняття таких заходів. Так, Ю. В. Грачова зазначає, що під заходами кримінально-правового характеру розуміють покарання, конфіскацію майна, примусові заходи медичного характеру і примусові заходи виховного впливу. На думку Є. М. Вечерової, під ними необхідно розуміти передбачені КК України (Загальною і Особливою частинами) засоби впливу на поведінку особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, що містить усі ознаки складу злочину. М. І. Хавронюк вказує, що за критерієм зв'язку з кримінальною відповідальністю заходи кримінально-правового характеру можна поділити на дві категорії заходів: заходи, що пов'язані з кримінальною відповідальністю (їх ще називають форми реалізації кримінальної відповідальності) та заходи, що не пов'язані із кримінальною відповідальністю (кримінальна відповідальність не настає). До перших належать: а) покарання, у т. ч. із врахуванням позитивної посткримінальної поведінки; б) пробація чи її аналоги; в) звільнення від покарання та його подальшого відбування чи заміна покарання більш м'яким (якщо це не квазізахід); г) судимість. Останні, у свою чергу, поділяються на: примусові заходи виховного характеру; примусові заходи медичного характеру; звільнення від кримінальної відповідальності; закриття кримінального провадження через відсутність вимоги потерпілого та інші види компромісу.

На мою думку, заходи кримінально-правового характеру – це засоби кримінально-правового впливу, що застосовуються до осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, або діяння, які тільки зовні схожі на них, і покликані у разі їх застосування виконувати завдання, що стоять перед КК України. Система заходів кримінально-правового характеру репрезентована засобами, що є формами реалізації кримінальної відповідальності, а також засобами кримінально-правового характеру, що реалізуються поза межами такої відповідальності, які ще іменують як інші засоби кримінально-правового характеру.

Одержано 21.04.2019

